

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת וַיְחִי

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ז' - חלק כ"ב

קונטרס 202

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְּאִי יִפְקוּן בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחְמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

תְּקוּנֵי דְאַתְתָּקוּן, דְּאַצְטְרִיךְ לְאַתְבְּרָא, מֵאַן דְּבַעֵי
בְּרָכָה. דְּכָל תְּקוּנֵין דְּאַתְתָּקוּן בְּקַבְלֵיהוֹן,
בְּרַבָּאן מִשְׁתַּפְּחִין (לְקַבְלֵיהוֹן) וְאַתְעַבִּיד מַה דְּאַתְעַבִּיד.
כִּלְא כָּלִיל בְּהַנִּי תְּקוּנֵין. כִּלְא זְקָפֵן לְקַבְלֵיה תְּקוּנֵין
דְּמִלְפָא תְּקִיפָא, עֲתִיקָא, סְתִימָא דְכִלְא. וְכִלְהוּ
אַתְבַּסְּמֵן מִתְּקוּנֵין אֲלֵין. (דְּמִלְפָא עֲתִיקָא).

תְּאַנָּא. אִי עֲתִיק דְּעֲתִיקוּן, קַדִּישָׁא דְּקַדִּישֵׁין, לָא
אַתְתָּקוּן בְּאַלֵין תְּקוּנֵין, לָא אֲשַׁתְּכַחוּ עֲלֵאֵין
וְתַתְּאֵין. וְכִלְא הוּי כִלְא הוּי. וְתַנְיָא, עַד כִּמְה זְהִירִין
אַלֵין (ס"א אַתְתָּקוּן בְּאַלֵין ל"ג) תְּקוּנֵי דְּדִיקְנָא. עַד תְּלִיסֵר
(דְּלַתְתָּא), וְכִל זְמֹנָא (דף קל"ב ע"ב) דְּתְלִיסֵר אֲלֵין

ספר נפלאות הזוהר

בשבט ה' תצ"ג. - דרושי ונתת הכסף. - ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, - ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג,
קנא, קנד, קעז, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחננין. - שערי הלשם מהר"ש
אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עליה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי'
ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. - הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא.
- יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב.
תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים - קאמרנא פ' תצא. - היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי
דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. -
זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג,
דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. - זקן ביתו מ"א
אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. - נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. -
תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרטו. - בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'.
ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ה, כב. - דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. - אשרי האיש דף מט.
ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

מִשְׁתַּבְּחִין, זְהִירִין אֱלִין דְּלִתְתָּא. וְכֻלָּא. בְּחוּשְׁבָנָא
דְּאֱלִין תְּלִיסַר, אֲשֵׁתְכַח דִּיקְנָא דְּמִלְפָּא עֲתִיקָא יְקִירָא
מִכְּלָא. כְּלָא בְּחַד אִיהוּ טְמִירָא וַיְקִירָא.

וּבְגִין דְּאִיהוּ יְקִירָא וְטְמִירָא מִכְּלָא, לָא אֲדַכְּר בֵּיה
בְּאַתְר דְּאֲנִרִיתָא (ס"א לָא אֲדַכְּר בְּאֲנִרִיתָא), וְלָא
אֲתַגְּלִיָּא. וּמָה דִּיקְנָא אֲתַגְּלִיָּא. דִּיקְנָא דְּכֶהֱנָא רַבָּא
עֲלָאָה. וּמָהֵא דִּיקְנָא, נְחִית לְדִיקְנָא דְּכֶהֱנָא רַבָּא
דְּלִתְתָּא. (מָאֵי דִּיקְנָא דְּכֶהֱנָא רַבָּא) דִּיקְנָא דְּכֶהֱנָא רַבָּא
בְּתַמְנֵי תַקוּנִין אֲתַתְּקוּן. וּבְגִין כַּד, תַּמְנֵי תַקוּנִין
לְכֶהֱנָא רַבָּא, כַּד מְשַׁחָּא נְחִית עַל דְּקִנְיָה, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, (תהלים קלג) כִּשְׁמֹן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל
הַזְקָן וְגו'.

ספר נפלאות הזוהר

ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפת. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א'
טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ.
אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת
גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א.
חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפז. קדושת יום
טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמיא) ח"ג כלל י פרט א.
- חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים
ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז
ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חידושי דרשות מא"י ע' קנה. - דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז,
קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. - שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד,
זכרון צדיקים חודש אייר. - אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. - אוצר הסיפורים ח"ד א' ד'
(מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258

ביניהם דברי תורה על אחת כמה וכמה. (אמר רבי יוסי, ודאי קד הוא. בתיבת השד השמש להעריב.)

אמר רבי יוסי, מה נעשה? אם נתעבב פאן, הרי היום נכנס להחשיף. אם גלף למעלה, הקר הוא גדול, ומפחד חיות השדה אנו פוחדים. אמר רבי יהודה, תמהני עליך רבי יוסי. אמר לו, הרי שנינו שלא יסמך בן אדם על הגס, שתקדוש ברוך הוא לא ירחיש לו גס בכל שעה. אמר לו, זה מדבר ביחודי, אבל אנחנו שלשה, ובינינו דברי תורה ויהשכינה עמנו, לא נפחד.

עד שהיו הולכים ראו למעלה בקר סלע אחד ומערה בתוכו. אמר רבי יהודה, גלף ונעלה לאותו הסלע, שאנו רואים מערה אחת שם. עלו לשם וראו אותה המערה. אמר רבי יוסי, פחדתי אולי אותה מערה מקום של חיות היא ולא יפגעו בנו פאן.

אמר רבי יהודה לרבי חזקיה, הרי ראיתי שרבי יוסי פוחד. אם תאמר משום שהוא חוטא, שכל מי שפוחד הוא חוטא, שכתוב (ישעיה לג) פחדו בציון חטאים, הרי אינו חוטא, (תרי) וכתוב (משלי כח) וצדיקים ככפיר יבטח. אמר רבי יוסי, משום שהנזק מצוי.

אמר לו, אם הנזק מצוי - כך הוא, אבל פאן לא נמצא נזק, ואחר שאנו נכנס למערה, לא יכנס הנזק לצער אותנו. נכנסו למערה. אמר רבי יהודה, נחלק את הלילה לשלש משמרות, שהוא הלילה. כל אחד ואחד מעמנו יעמד על עמדו בשלש השמרות הללו של הלילה ולא יישן.

ביניהם מלין דאורייתא, על אחת כמה וכמה. (אמר רבי יוסי, ודאי קד הוא, אך הכי מאיד שמשא לערבא.)

אמר רבי יוסי, מאי נעביד, אי נתעבב הכא, הא יומא מאיד למיעל. אי נהיף לעילא, טורא רב איהו, ודחילו דחיוון חקלא דחילנא. אמר רבי יהודה, תנוהנא עלך רבי יוסי. אמר ליה הא תנינן דלא יסמוך בר נש על ניסא, דקדשא בריך הוא לא ירחיש ניסא בכל שעתא. אמר ליה, הני מילי יחידאי, אבל אנחנא תלתא, ומלי אורייתא ביננא, ושכינתא עמנא, לא דחילנא.

עד דהוו אזלי, חמו לעילא בטורא, טנרא חד, וחד מערתא בגווה. אמר רבי יהודה, גיהף וניסק לההוא טנרא, דאנא חמי חדא מערתא תמן. סליקו לתמן, וחמו ההיא מערתא. אמר רבי יוסי, דחילנא, דילמא ההיא מערתא אתר דלחיוון איהו, ולא יפגעו לון הכא.

אמר רבי יהודה לרבי חזקיה, הא חמינא דרבי יוסי דחיל איהו, אי תימא בגין דאיהו חטאה. דכל מאן דדחיל, חטאה איהו, דכתיב, (ישעיה לג) פחדו בציון חטאים, הא לאו איהו חטאה, (וקא) וכתיב, (משלי כח) וצדיקים ככפיר יבטח. אמר רבי יוסי, בגין דנזקא שכית.

אמר ליה, אי נזקא שכית, הכי הוא. אבל הכא לא אשתפח נזקא. ולבתר דאנן ניעול למערתא, לא ליעול נזקא לצערא לן. עאלו למערתא, אמר רבי יהודה, נפלוג ליליא לתלת משמרות דהוי ליליא, כל חד וחד מנן, ליקום על קיומיה, בהני תלת סטרי ליליא ולא נדמוך.

פָּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (תהלים פט)
מִשְׁכִּיל לְאִיתָן הָאֲזַרְחִי.
הַתְּשַׁבַּחַת הַזֶּה אֲבָרְהֶם אָמַר
אוֹתָהּ בְּשִׁעָה שְׁעֶסֶק בְּעַבְדֻת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעָשָׂה חֶסֶד
עִם בְּנֵי הָעוֹלָם שִׁיְדוּעוּ כְּלָם
לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלֵט עַל הָעוֹלָם,
וְנִקְרָא אִיתָן מִשׁוּם שֶׁהִתְחַזַּק
בַּתְּקוּף בְּקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חֲסִדֵי ה' לְעוֹלָם אֲשִׁירָה, וְכִי
מִצַּד הַחֲסִידִים בָּאִים לְזַמֵּר? אֵלָּא
כַּאֲן נִכְלַל צַד הַשְּׂמָאל בְּיָמִין,
וְלִכֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נֹסֶה אֶת
אֲבָרְהֶם וּבַחֵן אוֹתוֹ. וְהָרִי נִתְבָּאָר
שִׁיִּצְחָק בֶּן שְׁלִישִׁים וְשִׁבְעַת שָׁנִים
הָיָה בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן, מִה זֶה נֹסֶה אֶת
אֲבָרְהֶם? הָיָה צָרִיף לְכַתֵּב נֹסֶה
אֶת יִצְחָק! אֵלָּא נֹסֶה אֶת אֲבָרְהֶם
שִׁיִּמְצֵא בְּדִין וְלֹהֲפַלֵּל בְּדִין
שִׁיִּמְצֵא שְׁלָם כְּרְאוּי, וְעַל זֶה
חֲסִדֵי ה' עוֹלָם אֲשִׁירָה.

דְּבַר אַחַר חֲסִדֵי ה' עוֹלָם אֲשִׁירָה
- אוֹתָם חֲסִידִים שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא עוֹשֶׂה עִם הָעוֹלָם. לְדַר וְדַר
אוֹדִיעַ אֲמוּנָתְךָ בְּפִי - טוֹב וְאִמַּת
שְׁעוֹשֶׂה עִם הַכֹּל. לְדַר וְדַר אוֹדִיעַ
אֲמוּנָתְךָ - זֶה אֲמוּנַת הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוֹדִיעַ אֲבָרְהֶם
בְּעוֹלָם וְהַזְכִּירוּ בְּפִי כָּל הַבְּרִיּוֹת,
וְעַל זֶה אוֹדִיעַ אֲמוּנָתְךָ בְּפִי.

וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹדִיעַ
לְאֲבָרְהֶם סוּד הָאֲמוּנָה, וְכִשְׂיַדַע
סוּד הָאֲמוּנָה, יָדַע שֶׁהוּא עֶקֶר
וְקִיּוּם הָעוֹלָם, שֶׁבְּגִלְלוּ נִבְרָא
הָעוֹלָם וְהִתְקַיְּם. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב כִּי
אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה וְגו'.
כְּשִׁפְרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
הָעוֹלָם, רָאָה שְׁלֵא יְכוּל לַעֲמֹד,
עַד שֶׁהוֹשִׁיט יָמִין עָלָיו וְהִתְקַיְּם,
וְאִם לֹא שֶׁהוֹשִׁיט יָמִין עָלָיו, לֹא

פָּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (תהלים פט) מִשְׁכִּיל
לְאִיתָן הָאֲזַרְחִי, הַאי תוֹשַׁבְּחָתָא,
אֲבָרְהֶם אָבִינוּ אֲמָרָה, בְּשַׁעְתָּא דְאִשְׁתַּדַּל
בְּפוֹלְחָנָא דְקְדוּשָׁא בְּרִיף הוּא, וְעַבִּיד חֶסֶד עִם
בְּנֵי עַלְמָא, דִּישְׁתַּמּוּדְעוּן פְּלֵא לְקְדוּשָׁא בְּרִיף
הוּא, דְקְדוּשָׁא בְּרִיף הוּא שְׁלִיט עַל אַרְעָא
וְאִקְרִי אִיתָן, בְּגִין דְאִתְקִיף בַּתְּקִיפוּ בִּיה
בְּקְדוּשָׁא בְּרִיף הוּא.

חֲסִדֵי ה' עוֹלָם אֲשִׁירָה, וְכִי מִסְטָרָא
דְּחֲסִידִים אֲתִיין לְזַמֵּרָא, אֵלָּא הֵכָא
אֲתַפְּלִיל סְטָרָא דְשְׂמָאלָא בְּיָמִינָא, וְעַל דָּא
קְדוּשָׁא בְּרִיף הוּא נָסִי לְאֲבָרְהֶם, וּבַחֵין לִיה.
וְהָא אֲתַמַּר דִּישְׁחַק בַּר תַּלְתִּין וְשִׁבְעַת שָׁנִין הָיָה
בְּהָהוּא זְמַנָּא. מָאִי נֹסֶה אֶת אֲבָרְהֶם, נֹסֶה אֶת
יִצְחָק מִיִּבְעֵי לִיה. אֵלָּא נֹסֶה אֶת אֲבָרְהֶם,
דִּישְׁתַּפַּח בְּדִינָא, וְלֹאֲתַכְּלָלָא בְּדִינָא, דִּישְׁתַּפַּח
שְׁלִים פְּדָקָא יְאוּת. וְעַל דָּא חֲסִדֵי ה' עוֹלָם
אֲשִׁירָה.

דְּבַר אַחַר חֲסִדֵי ה' עוֹלָם אֲשִׁירָה, אֵינּוּן
חֲסִידִים דְקְדוּשָׁא בְּרִיף הוּא עַבִּיד עִם
עַלְמָא. (תהלים פט) לְדוֹר וְדוֹר אוֹדִיעַ אֲמוּנָתְךָ
בְּפִי, טִיבוּ וְקִשׁוּט דְעַבִּיד עִם פְּלֵא. לְדוֹר
וְדוֹר אוֹדִיעַ אֲמוּנָתְךָ, דָּא מְהֵימְנוּתָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא דְאוֹדַע אֲבָרְהֶם בְּעַלְמָא, וְאִדְפַּר
לִיה בְּפוּמָא דְכָל בְּרִיין. וְעַל דָּא אוֹדִיעַ
אֲמוּנָתְךָ בְּפִי.

וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אוֹדַע לִיה לְאֲבָרְהֶם רְזָא
דְמְהֵימְנוּתָא, וְכַד יָדַע רְזָא
דְמְהֵימְנוּתָא, יָדַע דְאִיהוּ עִיקְרָא וְקִיּוּמָא
דְעַלְמָא, דְבְּגִינֵיהּ אֲתַפְּרִי עַלְמָא, וְאֲתַקְיִים.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים פט) כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם
חֶסֶד יִבְנֶה וְגו'. דְכַד בְּרָא קְדוּשָׁא בְּרִיף הוּא
עַלְמָא, חֲמָא דְלֹא יְכִיל לְמִיקַם, עַד דְאוֹשִׁיט

יְמִינָא עָלֵיהּ וְאֲתַקְיִים, וְאִי

הִזָּה מִתְקַים, מִשׁוּם שֶׁהֵעֹלָם
הִזָּה נִבְרָא בְדִין, וְכֵן בְּאַרְנוּ.

וְנֹאמַר בְּרֵאשִׁית, וְסוּד כָּלֵל אֶחָד,
שְׁנֵי גִוְיִים כָּאן, בְּרֵאשִׁית. אֵף עַל
גַּב שְׁאַמְרֵנוּ רֵאשִׁית מִלְמַטָּה
לְמַעְלָה, רֵאשִׁית כֵּן גַּם מִלְמַעְלָה
לְמַטָּה, וְאַמְרֵנוּ ב' רֵאשִׁית, כְּמוֹ
שְׁאַמְרֵנוּ בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים,
שְׁהָרִי נִתְּנָה [היא בית] לְאוֹתָהּ
רֵאשִׁית, וְהַדָּבָר כְּלוּל הוּא כְּאַחַד.
וּבְבִי"ת הִזָּה נִבְרָא הָעוֹלָם הִזָּה
וְלֹא הִתְקַים אֲלֵא בְיָמֵינוּ, וְהָרִי
פְּרִשׁוּתָּהּ בְּהַבְרָאָם - כְּתוּב
בְּאַבְרָהָם, וּמִשׁוּם כֵּן, אֲמַרְתִּי
עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה. וּבְנֵינָה הִרְאִישׁוּן
שֶׁל הָעוֹלָם [אוֹתוֹ הָעוֹלָם], אוֹתוֹ הָאֹר
שֶׁל הַיּוֹם הִרְאִישׁוּן הִיזָּה בּוֹ לְקַיָּם,
וְאַחַר כֵּן בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בִשְׂמַאל.
וּבְאַלְהָ תִּקֵּן שְׁמַיִם, וְכְתוּב שְׁמַיִם
תִּכְיֶן אֲמוֹנָתְךָ בָּהֶם.

דְּבָר אַחַר שְׁמַיִם תִּכְיֶן אֲמוֹנָתְךָ
בָּהֶם - שְׁמַיִם נִתְּקֵנוּ בְּאוֹתָם
חֲסִידִים, וְסוּד הָאֲמוֹנָה הִתְקַיְנָה
בָּהֶם, שְׁאִין תִּקְוִינָה אֲלֵא מִתּוֹךְ
שְׁמַיִם. כְּרַתִּי בְרִית לְבַחֲרִירִי - זֶהוּ
סוּד הָאֲמוֹנָה.

דְּבָר אַחַר, זֶהוּ צִדִּיק שְׂמֻמּוֹ
יּוֹצֵאוֹת בְּרִכּוֹת לְכָל הַתַּחֲתוֹנִים,
וְכָל [ואימן] הַחַיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, כְּלֵן
מִתְּבַרְכּוֹת מֵאוֹתוֹ הַשֶּׁפַע שֶׁשׁוֹפַע
לַתַּחֲתוֹנִים, וְלָכֵן כְּתוּב כְּרַתִּי
בְרִית לְבַחֲרִירִי.

נִשְׁבַּעְתִּי לְדוֹד עַבְדִּי - זֶה סוּד
הָאֲמוֹנָה שֶׁהוּא עוֹמֵד תְּמִיד
בְּצִדִּיק הַזֶּה, קִיּוּם הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא
יִתְפָּרְדוּ לְעוֹלָמִים חוּץ מִזְמַן
הַגְּלוּת שְׁנִמְנַע שְׁפַע הַבְּרִכּוֹת,
וְסוּד הָאֲמוֹנָה לֹא הִשְׁלַם, וְכָל
הַחֲדוּוֹת נִמְנָעוּ. וּכְשֶׁנִּכְנס הַלֵּילָה,
מֵאוֹתוֹ הַזְּמַן הַחֲדוּוֹת לֹא נִכְנסוּ
לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ.

אֲתִמְנָעוּ, וְרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא לֹא אֲשַׁתְּלִים, וְכָל חֲדוּוֹן אֲתִמְנָעוּ. וְכַד עֵייל
לִילְיָא, מַהֵהוּא זְמַנָּא, חֲדוּוֹן לֹא עָאלוּ קָמִי מְלָכָא.

לָאו דְאוּשִׁיט יְמִינָא עֲלֵיהּ, לָא אֲתַקִּיִים, בְּגִין
דְעֲלָמָא דָא בְדִינָא אֲתַבְרִי, וְהָא אוֹקִימָנָא.

וְאֲתַמְר בְּרֵאשִׁית, וְרִזָּא כָלֵלָא חֲדָא, תְּרִין
גִּוְוִינִין הֵכָא, בְּרֵאשִׁית, אֵף עַל גַּב
דְּאַמְרֵן שִׁירוּתָא מִתְּפָא לְעִילָא, רֵאשִׁית הֵכִי
נְמִי מְעִילָא לְתַפָּא, וְקֹאמְרִינָן ב' רֵאשִׁית,
כְּדִקְאֲמְרִינָן בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דְּהָאִי
אֲתִיְהִיבַת (אִיהִי בֵית) לְהֵהוּא רֵאשִׁית, וּמְלָה
כְּלִילָא אִיהִי כְּחֲדָא.

וּבְהָאִי בִי"ת אֲתַבְרִי עֲלָמָא דָא, וְלֹא אֲתַקִּיִים
אֲלֵא בְיָמִינָא. וְהָא אוֹקִימָוּהָ.
בְּהַבְרָאָם, בְּאַבְרָהָם כְּתוּב. וּבְגִין כֵּן, אֲמַרְתִּי
עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה. וּבְנֵינָא קְדָמָא דְעֲלָמָא (הַהוּא
עוֹלָם), הַהוּא נְהוּרָא דְיוֹמָא קְדָמָא, הוּוּה בִיּה
לְקִיּוּמָא. וְלְבַתֵּר בְּיוֹמָא תְּנִינָא, בִּשְׂמַאלָא.
וּבְהִנְהוּ אֲתַקִּין שְׁמַיִם. וְכְתוּב, שְׁמַיִם תִּכְיֶן
אֲמוֹנָתְךָ בָּהֶם.

דְּבָר אַחַר, שְׁמַיִם תִּכְיֶן אֲמוֹנָתְךָ בָּהֶם, שְׁמַיִם
בְּאִינוּן חֲסִידִים אֲתַקִּינוּ, וְרִזָּא דְאֲמוֹנָה
אֲתַקִּנַת בְּהוּ, דְלִית תְּקוּנָהָא אֲלֵא מִגּוֹ שְׁמַיִם.
(תהלים פט) כְּרַתִּי בְרִית לְבַחֲרִירִי, דָּא הוּא רִזָּא
דְמַהִימְנוּתָא.

דְּבָר אַחַר, דָּא אִיהוּ (דף רלג ע"א) צִדִּיק דְמִינִיָּה
נִפְקִין בְּרִכָּאן לְכָלְהוּ תַתְּאִי, וְכָל (אִינוּן)
חַיּוּוֹן קְדִישׁוֹן, כְּלָהוּ אֲתַבְרַכָּאוּ, מִן הַהוּא
נִגִידוּ דְנִגִיד לְתַתְּאִי, וּבְגִין כֵּן כְּתוּב, כְּרַתִּי
בְרִית לְבַחֲרִירִי.

נִשְׁבַּעְתִּי לְדוֹד עַבְדִּי, (תהלים פט) דָּא רִזָּא
דְמַהִימְנוּתָא, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא תְּדִיר
בְּצִדִּיק דָּא. קִיּוּמָא דְעֲלָמָא, דְלֹא יִתְבַּדְרוּן
לְעֲלָמִין, כִּר בְּזְמַנָּא דְגְלוּתָא, דְנִגִידוּ דְבְרִכָּאן
אֲתִמְנָעוּ, וְרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא לֹא אֲשַׁתְּלִים, וְכָל חֲדוּוֹן אֲתִמְנָעוּ. וְכַד עֵייל
לִילְיָא, מַהֵהוּא זְמַנָּא, חֲדוּוֹן לֹא עָאלוּ קָמִי מְלָכָא.

ואף על גב דחדוון לא אתער, אכל לבר
קיימי ומזמרי שירתא. וכד אתפליג
ליליא, ואתערותא סלקא מתתא לעילא, כדין
קדשא בריך הוא אתער כל חילי שמיא
לבכיה, ובעט ברקיעא, ואזדעזען עלאי
ותתאי.

ורית נייחא קמיה, בר בזמנא דמתערי לתתא
באורייתא. כדין, קדשא בריך הוא וכל
אינון נשמתין דצדיקיא (דעמיה), בלהו צייתין
וחדייין לההוא קלא וכדין נייחא. (ס"א קמיה ואתי
ניחא לבלהו נשמתין דצדיקיא עמיה) (קמיה אשתבח). בגין
דמיומא דאתחריב מקדשא לתתא, אומי
קדשא בריך הוא, דלא ייעול בגו ירושלים
דלעילא, עד דיעלו ישראל לירושלים
דלתתא. דכתיב, (הושע יא) בקרבך קדוש ולא
אבוא בעיר, והא אוקמוה חברייא.

וכד אינון מזמרי, קיימי לבר, ואמרי
שירתא, בתלת פלגי ליליא וכלהו
משבחן בתושבחתן ידיעאן, וכלהו חילי
שמיא, בלהו מתערי בליליא, וישראל
ביממא. וקדושה לא מקדשי לעילא, עד
דמקדשי ישראל לתתא, וכדין כל חילי
שמיא מקדשי שמיא קדישא כחדא. ועל דא
ישראל קדישין, מתקדשין מעלאי ותתאי (ס"א
בגין דקדושה דשמיא דקדשא בריך הוא לא סליח אלא מעילא ומתתא)
כחדא. דא הוא דכתיב, (ויקרא יט) קדושים
תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם.

פתח רבי יוסי ואמר, (איוב לח) על מה אדניה
הטבעו, האי קרא קדשא בריך הוא
אמר ליה, בגין דכד ברא עלמא, לא ברא
ליה אלא על סמכין, דאינון שבעה סמכין
אותו אלא על עמודים, שהם שבעת עמודי העולם, כמו שנאמר (משלי ט) חצבה עמודיה שבעה,

ואף על גב שהחדוון לא
התעוררו, אכל בחוץ עומדים
ומזמרים שירה, וכשנחלק
הלילה והתעוררו עולה
מלמטה למעלה, אז הקדוש
ברוך הוא מעורר כל חילות
השמים לבכיה, ובוטט ברקיע,
ומזדעזעם עליונים ותחתונים.

ואין מנוחה לפניו, פרט לזמן
שמתעוררים למטה בתורה, אז
הקדוש ברוך הוא וכל אותן
נשמות הצדיקים [שעמו], כלם
מקשיבים ושמחים לאתו קול,
ואז מנוחה. [לפניו ובה מנוחה לכל נשמות
הצדיקים שעמו] [לפניו נמצאת]. משום
שמיום שנתחבר המקדש למטה,
נשבע הקדוש ברוך הוא שלא
יבנס לתוף ירושלים של מעלה
עד שיבנסו ישראל לירושלים
של מטה, שכתוב (הושע יא)
בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר,
והרי פרשה החרים.

וכד אותם מזמרים עומדים
בחוץ ואומרים שירה בשלשת
חלקי הלילה, וכלם משבחים
בתשבחות ידועות, וכל חילות
השמים, כלם מתעוררים בלילה,
וישראל ביום, וקדשה לא
מקדשים למעלה עד שישאל
מקדשים למטה, ואז כל חילות
השמים מקדשים את השם
הקדוש כאחד. ועל זה ישראל
קדושים מתקדשים מעליונים
ותחתונים [משום שהקדשה של שמו של
הקדוש בריך הוא לא עולה אלא מלמעלה
ומלמטה] כאחד. והו שכתוב (ויקרא
יט) קדושים תהיו כי קדוש אני ה'
אלהיכם.

פתח רבי יוסי ואמר, (איוב לח) על
מה אדניה הטבעו. פסוק זה אמר
אותו הקדוש ברוך הוא, משום
שכשברא את העולם, לא ברא
אותו אלא על עמודים, שהם שבעת עמודי העולם, כמו שנאמר (משלי ט) חצבה עמודיה שבעה,

ואותם עמודים לא נודע על מה עומדים.

משום שהוא סוד עמק, נסתר כל הנסתרים, והעולם לא נברא עד שנטל אבן אחת, והיא אבן שנקראת אבן שתיה, ולקח אותה הקדוש ברוך הוא וזרק אותה לתוך התהום, ונבעצה מלמעלה למטה, וממנה נשפל העולם, והיא נקדה באמצע העולם, ובנקדה זו עומד קדש הקדשים. זהו שכתוב (איוב לח) או מי ירה אבן פנתה, כמו שנאמר (ישעיה כח) אבן בחן פנת יקרת, וכתוב (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

בא ראה, אבן זו נכרתה מאש ומרוח וממים, ונגלדה מכלם, ונעשתה אבן אחת, ועומדת על התהומות, ולפעמים נובעים ממנו מים ומתמלאים התהומות, ואבן זו עומדת לאות באמצע העולם, וזוהי אבן שהעמיד והשתיל יעקב שתילת וקיום העולם. זהו שכתוב (בראשית לא) ויקח יעקב אבן וירימה מצבה.

והאבן הזאת אשר שמתי מצבה וגו' וכי אבן זאת שם לו יעקב, והרי אבן הזאת נבראה בתחלה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם? אלא ששם אותה וכי קעת שם אותה יעקב? ותר עד שלא נברא העולם היתה אלא שינקב שם אותה קיום שלמעלה ולמטה, ועל זה אשר שמתי מצבה כתוב. מה זה אשר שמתי? שכתוב יהיה בית אלהים, ששם מדור שלמעלה כאן.

בא ראה, על אבן זו יש שבעה עינים, כמו שנאמר (זכריה א) על אבן אחת שבעה עינים. על מה נקראת שתיה? אחד - שממנה השפל העולם, ואחד שתיה - שת יה,

דעלמא. כמה דאת אמר, (משלי ט) חצבה עמודיה שבעה, ואינון סמכין לא אתיידע על מה קיימין.

בגין דאיהו רזא עמיקא שתימא דכל סתימן. ועלמא לא אתברי, עד דנטל אבנא חדא, ואיהו אבנא דאתקרי אבן שתיה, ונטל לה קדשא בריה הוא, וזרק לה לגו תהומא, ואתנעין מעילא לתתא, ומגיה אשתיל עלמא. ואיהי נקודה אמצעיתא דעלמא, ובהאי נקודה קיימא קדש הקדשים. הךא הוא דכתיב, (איוב לח) או מי ירה אבן פנתה. כמה דאת אמר, (ישעיה כח) אבן בחן פנת יקרת. וכתיב, (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

תא חזי, האי אבן אתברי מאשא ומרוחא וממיא, ואתגלד מפלהו, ואתעביד אבנא חדא, וקיימא על תהומי, ולזמנין נבעין מגיה מיא, ואתמליין תהומי. והאי אבנא קיימא לאת באמצעיתא דעלמא, והאי איהו אבן דקיים ואשתיל יעקב, שתילו וקיומא דעלמא. הךא הוא דכתיב, (בראשית לא) ויקח יעקב אבן וירימה מצבה.

והאבן הזאת אשר שמתי מצבה וגו', (בראשית כט) וכי האי אבן שוי ליה יעקב. והא האי אבן אתברי בקדמיתא, פד ברא קדשא בריה הוא עלמא. אלא דשוי לה (נ"א וכי השתא שוי ליה יעקב. והא עד לא אתברי עלמא תווח, אלא דיעקב שוי לה) קיומא דלעילא ותתא, ועל דא אשר שמתי מצבה כתיב. מאי אשר שמתי, דכתיב, יהיה בית אלהים, דשוי מדורא דלעילא הכא.

תא חזי, האי אבן אית עלה שבעה עינים. כמה דאת אמר, (זכריה א) על אבן אחת

שבעה עינים, על מה אתקריאת שתיה. חד

שְׁתִּייה. שְׁתִּיה. דְּשׁוּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָהּ, לְאַתְּבְּרָכָא מְנַה עֲלֵמָא, בְּגִין דְּעֲלָמָא מְנַה מִתְּבְּרָכָא.

שָׁשׂם אֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַתְּבַרֵךְ מִמֶּנָּה הָעוֹלָם, בְּשִׁבְלֵי שְׁמִמְנָה מִתְּבַרֵךְ הָעוֹלָם.

וּבֵּא וּרְאֵה, בְּשַׁעַה שְׁנֹכְנֵס הַשֶּׁמֶשׁ, הַכְּרוּבִים הִלְלוּ שְׁעוּמָדִים בְּמִקוֹם הַזֶּה וְהָיוּ יוֹשְׁבִים בְּאוֹתוֹ, הָיוּ מְקִישִׁים בְּנִפְיָהֶם לְמַעְלָה וּפּוֹרְשִׁים אוֹתָם, וְנִשְׁמַע קוֹל נִגּוֹן הַכְּנָפִים לְמַעְלָה, וְאֵז מִתְחִילִים לְנַגֵּן אוֹתָם הַמְּלָאכִים שְׂאוּמָרִים שִׁירָה בְּרֵאשִׁית הַלַּיְלָה, בְּשִׁבְלֵי שְׁעִילָה כְּבוֹד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלַמֵּטָה לְמַעְלָה. וְאִיזוּ שִׁירָה הָיוּ אוֹמְרִים? אוֹתוֹ נִגּוֹן כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים, (תְּהִלִּים קלד) הִנֵּה בְּרַכּוֹ אֵת ה' כָּל עֲבָדֶי ה' וְגו', שְׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ וְגו', וְאֵז [הם] הִיא שִׁירָה לְאוֹתָם מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים לְזַמֵּר.

בְּמִשְׁמַרְתָּ הַשְּׁנִיָּה הַכְּרוּבִים הִלְלוּ מְקִישִׁים בְּנִפְיָהֶם לְמַעְלָה, וְנִשְׁמַע קוֹל נִגּוֹנָם, וְאֵז מִתְחִילִים לְנַגֵּן אוֹתָם הַמְּלָאכִים שְׁעוּמָדִים בְּמִשְׁמַרְתָּ הַשְּׁנִיָּה. וְאִיזוּ שִׁירָה הָיוּ אוֹמְרִים בְּשַׁעַה הַזֶּה? נִגּוֹן כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים, (תְּהִלִּים קכה) הַבְּטָחִים בְּה' כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמוּט וְגו'. וְאֵז [אוֹתָהּ] הִיא [שִׁירָה] תְּחִלָּה לְאוֹתָם הָעוּמָדִים בְּמִשְׁמַרְתָּ הַשְּׁנִיָּה הַזֶּה לְנַגֵּן.

בְּמִשְׁמַרְתָּ הַשְּׁלִישִׁית הַכְּרוּבִים הִלְלוּ מְקִישִׁים בְּנִפְיָהֶם וְאוֹמְרִים שִׁירָה, וְמָה הִיא? (שם קיג) הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ עֲבָדֵי ה' וְגו', יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרָךְ וְגו', מִמְּזֻרַח שְׁמֶשׁ וְגו'. אֵז אוֹתָם מְלָאכִים שְׁעוּמָדִים בְּמִשְׁמַרְתָּ הַשְּׁלִישִׁית, כָּלָם אוֹמְרִים שִׁירָה.

וְכָל הַכּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת הַרְקִיעַ פּוֹתְחִים בְּשִׁירָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (אייב לח) בְּרִן יַחַד פּוֹכְבֵי בְּקָר וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים, וְכָתוּב (תְּהִלִּים קמזח) הַלְלוּהוּ כָּל פּוֹכְבֵי אוֹר, שְׁהָרִי

וְהָא חֲזִי, בְּשַׁעַתָּא דְּעָאל שְׁמֵשָׁא, הֲנִי כְּרוּבִים דְּקִיּוּמִין בְּהָאֵי דּוּכְתָא, וְהוּו יְתָבִי בָּאת, הוּו אַקְשֵׁן גְּדַפְיִיהוּ לְעִילָא, וּפְרָשִׁי לוֹן, וְאַשְׁתַּמַּע קוֹל נִגּוֹנָא דְּגַדְפְיִיהוּ לְעִילָא, וְכַדִּין שְׁרָאן לְנִגְנָא אֵינּוֹן מְלָאכִין, דְּאִמְרֵי שִׁירְתָּא בְּשִׁירוֹתָא דְּלִילָא, בְּגִין דִּיסְלַק יְקָרִיָּה דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִתְּתָא לְעִילָא. וּמֵאֵי שִׁירְתָּא הוּו אִמְרוּ, הֵהוּא נִגּוֹנָא דְּגַדְפְיִיהוּ דְּכְרוּבִים, (תְּהִלִּים קלד) הִנֵּה בְּרַכּוֹ אֵת ה' כָּל עֲבָדֵי ה' וְגו', שְׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ וְגו', וְכַדִּין (אֵינּוֹן) אֵיהוּ שִׁירְתָּא לְאֵינּוֹן מְלָאכֵי עֲלָאֵי לְזַמְרָא.

בְּמִשְׁמַרְתָּא תְּנִינָא, הֲנִי כְּרוּבִים (דף רלא ע"ב) אַקְשֵׁי גְּדַפְיִיהוּ לְעִילָא, וְאַשְׁתַּמַּע קוֹל נִגּוֹנָא דְּלֵהוֹן, וְכַדִּין שְׁרָאן לְנִגְנָא אֵינּוֹן מְלָאכִין דְּקִיּוּמִין בְּמִשְׁמַרְתָּא תְּנִינָא. וּמֵאֵי שִׁירְתָּא הוּו אִמְרֵי בְּהָאֵי שַׁעַתָּא, נִגּוֹנָא דְּגַדְפְיִיהוּ דְּכְרוּבִים, (תְּהִלִּים קכה) הַבּוֹטְחִים בְּה' כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמוּט וְגו'. וְכַדִּין (הַהוּא) אֵיהוּ (שִׁירְתָּא) שִׁירוֹתָא לְאֵינּוֹן דְּקִיּוּמֵי בְּהָאֵי מִשְׁמַרְתָּא תְּנִינָא לְנִגְנָא.

בְּמִשְׁמַרְתָּא תְּלִיתָאָה, הֲנִי כְּרוּבִים אַקְשֵׁי גְּדַפְיִיהוּ וְאַמְרֵי שִׁירְתָּא, וּמֵאֵי הִיא. (תְּהִלִּים קיג) הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ עֲבָדֵי ה' וְגו', יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרָךְ וְגו', מִמְּזֻרַח שְׁמֶשׁ וְגו'. כַּדִּין אֵינּוֹן מְלָאכִין דְּקִיּוּמֵי בְּמִשְׁמַרְתָּא תְּלִיתָאָה, כָּלֵהוּ אִמְרֵי שִׁירְתָּא.

וְכָלֵהוּ פּוֹכְבֵי וּמִזְלֵי דְּבְרַקִּיעָא פְּתַחֵי שִׁירְתָּא. כְּמָה דְּכָתוּב, (אייב לח) בְּרִן יַחַד

פּוֹכְבֵי בְּקָר וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה ישארו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

03-6771499

או אצל "מפעל הזהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300